

Aftonens program samt visor finner du här - [Program 2008](#) [Visor 2008](#)

2008 blev det åter möjligt för Telge Whisky Sällskap (TWS) att fira Robert Burns födelsedag just den speciella dagen, nämligen den 25 januari. TWS celebrerade dessutom 5 årsjubileum med att som ceremonimästare ha inbjudit den eminente whisky- kännaren Anders Gjörling.

Som vanligt var det drygt 50-talet personer som hade samlats i Torpa Pensionats stilfulla salong med en välkomstdrink under det att Mats Sjöström underhöll alla med en stämmingsfull säckpipemusik. Anders äskade tystnad med ceremonistaven och började på klingande skotska hälsa gästerna välkomna. Därefter följde församlade TWS medlemmar och gäster säckpipblåsaren samt ceremonimästare ner i matsalen.

Anders gav först praktisk information inför kvällen varefter en skål höjdes till säckpipe-blåsarens ära. Åter hördes ceremonistavens stöt i golvet och Anders läste med inlevelse Selkirk Grace innan soppan serverades. Enligt ritualen inmundigades Cock-a-leekie soup och Anders berättade på engelska, vad den soppan innehöll.

TWS ordförande Patrik Berg hälsade sedan gästerna välkomna till bords och gav en resumé över de fem år, som TWS varit aktivt med olika aktiviteter och som sig bör i första hand hade gått i "uisge beathas" tecken.

Eftersom alla församlade tidigare inte kände till bakgrunden till Anders stora intresse och kunskap om whisky, intervjuade Ingemar Giös Anders på engelska om t.ex. varför han blivit så fascinerad av den skotska kulturen, varför virveltrumman blev hans instrument etc.

Vi fick bl.a. veta att han varit medlem i Sveriges första säckpipeband "The Thistle Pipe Band", i folkmusikgruppen The Corbies, är hederspresident i The Pipers & Drums of the 1st Royal Engineers samt lärt sig dansa skotsk svärdans i Stockholm Scottish Country Dance Club. Att Anders dessutom har skotska förfäder på sin mors sida gör ju inte historien sämre.

Plötsligt hördes säckpipemusik från avlägset håll! In kommer Mats i täten med Ingemar bärande en ceremoniell haggis.

Efter en runda i matsalen stannar de båda framför Anders som drar sin sgian dubh för att skära upp haggisen och samtidigt deklamerar Address to the Haggis på perfekt skotska.

Robert Burns dikt avslutades med en skål till haggisens ära i en Arranwhisky.

Ingemar berättar sedan på engelska vad en haggis är för något. Informationen som gavs var emellertid inte helt sanningsenlig utan var snarare en rolig skröna.

Därefter berättade Anders om en dikt som Robert Burns har skrivit, nämligen *Dei'ls awa wi' the Exciseman*. Den handlar mycket uttrycksfullt om vad folk på 1700-talet tyckte om tullare. Anders hade sjungit in den protestsången på skiva, som vi sedan fick höra.

Varför man firar Robert Burns den 25 januari samt hans liv berättade Ingemar om under punkten *The Immortal Memory*. Eftersom vår svenske skald Gustaf Fröding översatt ett antal av Robert Burns dikter avslutade Ingemar med av citera vad Gustaf Fröding en gång lär ha sagt "Varför vara ett föredöme i avhållsamhet, när man kan vara ett föredöme i förnuftig njutning". Som brukligt är avslutades talet med en skål till Robert Burns ära.

Sedan var det dags för talet till kvinnan av Anders och talet till mannen av Anna-Lena Ljusberg. Båda talen blev mycket uppskattade med många tänkvärda ord och självklart blev det sedan hyllningsskål till kvinnan respektive mannen efter de inspirerande talen.

Tam o' Shanter - en av kanske Robert Burns mest kända dikter - berättades på inlevelsefull skotska av Anders. Det handlade om bonden Tam som red hem efter en "blöt" natt på en pub. Han såg häxor som dansade på kyrkogården i Alloway. Han ropar till en vacker häxa men blir förföljd av alla häxorna och han måste därför komma till andra sidan av floden Doon för att vara på den säkra sidan. Han lyckas komma över bron till Doon, men hans häst förlorar emellertid svansen till häxorna.

Många av Robert Burns dikter har tonsatts och det var Gunilla Giös som spelade My Luve is Like a Red, Red Rose (Min älskling Du är som en ros) som alla sjöng med inlevelse.

Desserten var en äkta Topsy Laird med portvin och när detta serverats var det åter dags för en ny sång, nämligen Amazing Grace. Kvällen fortsatte i gemytets tecken och avslutades med att alla stående sjöng vänskapens sång, Auld Lang Syne. Patrik tackade sedan de personer som varit med om att planera Burns Supper och hoppades att alla deltagare även nästa år skulle komma för att åter uppleva den speciella ceremonin i samband med Burns Supper.

Nedan finner du ett bild-kollage från festligheterna på Hotell Torpa Pensionat.

Referent: Ingemar Giös

Bilder: Sten Benje